

arrest

WAHV

1 juli 2016

CJB

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

locatie Leeuwarden

Arrest

**op het hoger beroep tegen de beslissing
van de kantonrechter van de rechtbank Noord-Holland**

van 7 april 2015

betreffende

(hierna te noemen: betrokkene),

wonende te Heerhugowaard,

**voor wie als gemachtigde optreedt R. de Nekker,
kantoorhoudende te Heerenveen.**

De beslissing van de kantonrechter

De kantonrechter heeft het beroep van de betrokkene tegen de door de Centrale Verwerking Openbaar Ministerie namens de officier van justitie genomen beslissing ongegrond verklaard.

Het procesverloop

De gemachtigde van de betrokkene heeft tegen de beslissing van de kantonrechter hoger beroep ingesteld. Bij het beroepschrift is verzocht om een behandeling ter zitting. Tevens is verzocht om vergoeding van kosten.

De advocaat-generaal heeft een verweerschrift ingediend.

De gemachtigde van de betrokkene is in de gelegenheid gesteld het beroep schriftelijk nader toe te lichten. Hiervan is geen gebruik gemaakt.

Op 14 juni 2016 is nog een brief met bijlagen van de gemachtigde ontvangen.

De zaak is behandeld ter zitting van 17 juni 2016. De gemachtigde van de betrokkene is verschenen. Als gemachtigde van de advocaat-generaal is verschenen mr. M.E. Joha.

Beoordeling

1. De kantonrechter heeft geoordeeld dat de gemachtigde in de fase van het administratief beroep niet binnen de daartoe door de officier van justitie gestelde termijn het verzuim om de gronden van dat beroep op te geven heeft hersteld en dat de officier van justitie daarom terecht dat beroep niet-ontvankelijk heeft verklaard.
2. De gemachtigde van de betrokkene heeft tegen de beslissing van de kantonrechter aangevoerd dat deze geen stand kan houden, omdat het administratief beroepschrift reeds (summiere) beroepsgronden bevatte, nog daargelaten dat niet een brief van de officier van justitie is verzonden, althans niet is ontvangen, waarin hij in de gelegenheid is gesteld om het verzuim van het opgeven van de gronden van het beroep te herstellen. De gemachtigde stelt dan ook dat de officier van justitie hem ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard in het administratief beroep. Voorts heeft de gemachtigde tegen de beslissing van de kantonrechter aangevoerd dat deze niet goed is gemotiveerd.
3. Naar aanleiding van de stelling van de gemachtigde dat de beslissing van de kantonrechter geen stand kan houden, omdat het administratief beroepschrift reeds (summiere) beroepsgronden bevatte, overweegt het hof als volgt. Het hof stelt vast dat het administratief beroepschrift d.d. 23 juni 2014 een aantal (summiere) gronden bevat, te weten de ontkenning dat de gedraging is verricht en de betwisting van de rechtmatigheid van de gebruikte opsporingsmethoden. De gemachtigde heeft daarbij vermeld dat hij op basis van nader in te winnen informatie, gronden aan zal voeren en verzoekt hem daartoe een termijn te verlenen. Zoals het hof heeft overwogen in zijn arrest van 12 januari 2015,

---

ECLI:NL:GHARL:2015:195, dient in een dergelijk geval de indiener van het beroepschrift in de gelegenheid te worden gesteld de gronden van het beroep op te geven binnen een daartoe gestelde termijn.

4. Met betrekking tot de stelling van de gemachtigde dat niet een brief van de officier van justitie is verzonden, althans niet is ontvangen, waarin hij in de gelegenheid is gesteld om het verzuim van het opgeven van de gronden van het beroep te herstellen, overweegt het hof als volgt.
5. Het hof stelt vast dat zich in het dossier een afschrift van een aan de gemachtigde gericht brief d.d. 1 augustus 2014 van de officier van justitie bevindt, waarin hem wordt medegedeeld dat het beroepschrift niet voldoet aan de eisen onder meer gesteld bij de artikelen 2:1, tweede lid, gelezen in verbinding met 6:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), omdat het beroepschrift niet de gronden van het beroep bevat en waarin de gemachtigde in de gelegenheid wordt gesteld het verzuim binnen vier weken na dagtekening van deze brief te herstellen.
6. Het hof heeft eerder overwogen, bij arrest van 1 april 2015 (gepubliceerd op rechtspraak.nl, ECLI:NL:GHARL:2015:2418) dat, gelet op de werkwijze van de CVOM bij verzending van verzuimbrieven, uit de omstandigheid dat een verzuimbrief van de CVOM zich in het dossier van het hof bevindt, enkel blijkt dat die brief is aangemaakt, doch niet dat die brief daadwerkelijk is verzonden. Gelet daarop is naar het oordeel van het hof niet voldoende aannemelijk geworden dat de brief van 1 augustus 2014 daadwerkelijk is verzonden aan de gemachtigde van de betrokkene. Aldus is de gemachtigde niet de gelegenheid geboden om het verzuim te herstellen. Dit brengt mee dat de officier van justitie het beroep tegen de inleidende beschikking ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard.
7. Gelet op het voorgaande kan de beslissing van de kantonrechter niet in stand blijven. Het hof zal die beslissing dan ook vernietigen. De gemachtigde heeft verzocht dat het hof de zaak zelf afdoet. Dit betekent dat het hof zal doen wat de kantonrechter had behoren te doen, te weten het beroep tegen de beslissing van de officier van justitie gegrond verklaren, die beslissing vernietigen en het beroep tegen de inleidende beschikking beoordelen. Dit brengt mee dat de overige grieven tegen de beslissing van de kantonrechter geen bespreking meer behoeven.

-
8. Aan de betrokkene is als kentekhouder bij inleidende beschikking een administratieve sanctie van € 230,- opgelegd ter zake van “Niet stoppen voor rood licht: driekleurig verkeerslicht”, welke gedraging zou zijn verricht op 12 juni 2014 om 8:48 uur op de Schipholweg te Haarlem met het voertuig met het kenteken
9. De gemachtigde heeft hiertegen aangevoerd dat dit besluit gebrekkig is gemotiveerd en voorts dat de gedraging niet is verricht, nu de bestuurder van het voertuig weliswaar de stopstreep is gepasseerd, maar niet is doorgereden. De gemachtigde stelt daarbij dat voor wijziging van de feitcode in hoger beroep geen plaats is, reeds omdat het volledig aan de officier van justitie is te wijten dat het beroep niet door hem zelf inhoudelijk is beoordeeld.
10. De betreffende gedraging is een overtreding van artikel 62 in verbinding met artikel 68, eerste lid, aanhef en onder c, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990).
11. Artikel 68, eerste lid, van het RVV 1990 houdt in:
“Bij driekleurige verkeerslichten betekent:
a. groen licht: doorgaan;
b. geel licht: stop: voor bestuurders die het teken zo dicht genaderd zijn dat stoppen redelijkerwijs niet meer mogelijk is: doorgaan;
c. rood licht: stop.”
12. Artikel 79 van het RVV 1990 schrijft voor dat indien stoppen op grond van het RVV 1990 verplicht is, dit dient te geschieden voor de voor de bestuurder bestemde stopstreep.
13. Naast de in de inleidende beschikking vermelde gegevens, houdt de ambtsedige verklaring van de verbalisant zoals opgenomen in het zaakoverzicht van het CJIB onder meer het volgende in:
“De overtreding is geautomatiseerd met roodlichtapparatuur met twee foto's digitaal/fotografisch vastgelegd.
Foto 1: het betreffende voertuig activeert de radardetectie of de lus achter de stopstreep, van het rode verkeerslicht.
Op het moment van de constatering brandde het licht reeds 1,8 seconden.
Foto 2: circa een seconde later. Op foto 2 is duidelijk te zien dat het voertuig verder is

---

gereden. De geelfase bedroeg 3 seconden.”

14. Het dossier bevat twee foto's van de gedraging. Op de eerste foto is te zien dat het voertuig met voormeld kenteken de stopstreep passeert. Uit de gegevens in de informatiebalk blijkt onder meer dat het rode licht op dat moment 1,8 seconden rood licht straalde. Op foto 2 is te zien dat dat voertuig verder is gereden: het bevindt zich nu iets vóór het rode verkeerslicht. Het rode licht brandde op dat moment blijkens de informatiebalk 3,4 seconden.

15. Het hof ziet zich ten eerste gesteld voor de vraag of op grond van de beschikbare stukken vast is komen te staan dat het voertuig met voormeld kenteken het verkeerslicht, toen dat rood licht uitstraalde, is gepasseerd. Naar het oordeel van het hof is dat onvoldoende komen vast te staan. De tweede foto van de gedraging toont dat het voertuig zich vlak vóór de verkeerslichtinstallatie bevindt. Het hof is van oordeel dat op grond van deze foto niet kan worden uitgesloten dat de stelling van de gemachtigde, dat het voertuig nog vóór het rode verkeerslicht tot stilstand is gebracht, juist is.

16. Dit brengt mee dat aanleiding bestaat om de feitcode R602 te wijzigen in R620, in situaties waarin kan worden vastgesteld dat de bestuurder niet vóór de stopstreep tot stilstand is gekomen, maar nog wel vóór het rood licht uitstralende verkeerslicht. Echter, gegeven het verloop van de procedure tot dusver, ziet het hof geen aanleiding om thans de inleidende beschikking nog in die zin te wijzigen.

17. Nu in de inleidende beschikking niet de voor gevallen als de onderhavige bestemde feitcode is gebezigd, is het hof van oordeel - al het voorgaande in aanmerking genomen - dat die inleidende beschikking niet in stand kan blijven. Het hof zal daarom in na te noemen zin beslissen.

18. Hetgeen de gemachtigde overigens heeft aangevoerd tegen de inleidende beschikking, behoeft daarom geen bespreking meer.

19. Namens de betrokkene is verzocht om vergoeding van kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand. Naar het oordeel van het hof komen de gevraagde kosten voor vergoeding in aanmerking. De vergoeding van kosten van de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand is in het Besluit proceskosten bestuursrecht forfaitair

bepaald per proceshandeling. Het hof ziet in dit geval geen aanleiding om van deze forfaitaire bedragen af te wijken. De gemachtigde van de betrokkene heeft de volgende proceshandelingen verricht: het indienen van een administratief beroepschrift, het indienen van het beroepschrift bij de kantonrechter, het indienen van het beroepschrift bij het hof, het verschijnen ter zitting van de kantonrechter en het verschijnen ter zitting van het hof. Aan het indienen van een beroepschrift en aan het verschijnen ter zitting dient één punt te worden toegekend. De waarde per punt bedraagt € 490,-. Gelet op de aard van de zaak past het hof wegingsfactor 0,5 (gewicht van de zaak = licht) toe. Aldus zal het hof de advocaat-generaal veroordelen in de kosten tot een bedrag van € 1.225,- (=5 x € 490,- x 0,5).

Beslissing

Het gerechtshof:

vernietigt de beslissing van de kantonrechter;

verklaart het beroep beslissing van de officier van justitie d.d. 1 oktober 2014 gegrond en vernietigt die beslissing;

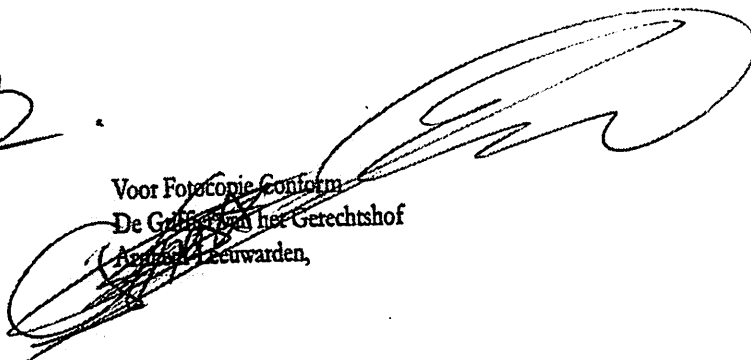
verklaart het beroep tegen de beschikking waarbij onder CJIB-nummer [ ] le
administratieve sanctie is opgelegd gegrond en vernietigt die beschikking;

bepaalt dat hetgeen door de betrokkene op de voet van artikel 11 van de WAHV tot zekerheid is gesteld door de advocaat-generaal aan hem wordt gerestitueerd.

veroordeelt de advocaat-generaal tot het vergoeden van de proceskosten van de betrokkene, ter hoogte van € 1.225,-.

Dit arrest is gewezen door mr. De Witt, in tegenwoordigheid van mr. Arntz als griffier, en uitgesproken ter openbare zitting.

Voor Fotocopie Conform
De Griffier van het Gerechtshof
Arnhem-Leeuwarden,